

informátor

Rok modlitby a naděje

SÍLA VZTAHU
A DIALOGU

Slezská diakonie

Přinášíme světlo do života potřebným

4/2024

OBSAH

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ
7	HLAVNÍ TÉMA – SÍLA VZTAHU A DIALOGU
11	VZDĚLÁVÁNÍ – DIAKONICKÝ INSTITUT
12	PERSONALISTIKA – ROZHOVOR S JUBILANTY
13	MŮJ PŘÍBĚH – NEMOŽNÉ JE JEN SLOVO
14	ARCHITEKTONICKÉ OKÉNKO – OSLAVILI JSME 30. NAROZENINY DOMOVA BETEZDA KOMORNÍ LHOTKA!
15	TIP NA FILM – TANCUJ MATYLDO

EDITORIAL

Vážení a milí čtenáři,
blíží se čas adventu a Vánoc, období, které nás mnohé vede k zastavení,
k rozjímání, k zamyšlení se nad hodnotou vztahů a významem vzájem-
ného porozumění.

Služby Slezské diakonie, zejména na Krnovsku a Ostravsku, byly v posledních
měsících kvůli ničivým záplavám vystaveny velké zátěži. Musely čelit zkouš-
ce psychické i fyzické odolnosti, sounáležitosti, ale také zkoušce komunikace
a mezilidských vztahů.

Poslední letošní číslo Informátoru provází téma „síla vztahu a dialogu“. Dialog,
z řeckého dialogos neboli rozhovor či rozmluva, je základní formou mezilidské
komunikace. Dialog však znamená více než jen pouhou výměnu slov – je to způ-
sob, jak se setkávat, naslouchat a porozumět jeden druhému, učit se toleranci,
nacházet cestu k sobě navzájem.

A to vše se opět potvrdilo v krizové situaci, jíž povodně byly. Velice oceňuji
statečnost a nasazení našich zaměstnanců, kteří byli schopni i za těchto extrém-
ních podmínek zmobilizovat své síly. Také díky výborné komunikaci jsme mohli
včas reagovat, evakuovat naše klienty do bezpečí a uchránit velkou část našeho
majetku.

Drazí čtenáři, přátelé a podporovatelé Slezské diakonie, chtěla bych vám ze
srdce poděkovat za vaši celoroční přízeň a spolupráci. Přeji vám i vašim blízkým
požehnané Vánoce, naplněné láskou a pokojem. Ať vám nový rok přinese mnoho
radosti, Boží blízkosti a také příležitostí k dialogu a vzájemnému porozumění.

S úctou

Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie

TERAPEUTICKÉ RODIČOVSTVÍ

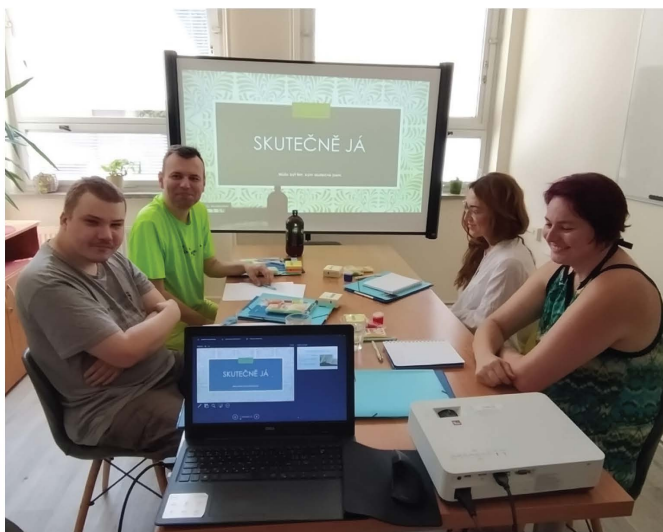
Barbora Niemecová

Na setkání přichází 8 žen, každá je jiná – má jiný věk, zkušenosti, etnikum, pochází z jiného rodinného prostředí. Přesto mají něco společného. Ptají se, zda mají naději ve svém životě něco změnit a jak. Mají také společné to, že jsou všechny pěstunkami. Po dobu 9 měsíců jsme společně objevovaly principy terapeutického rodičovství. Silným momentem byl pohled na vlastní dětství a také možnost vžít se do dítěte, které nemá rodiče bezpodmínečně přijímacího, empatického, zvědavého a hravého. Tím jsme se učily být. Na konci od samotných žen zaznívalo: „Je šance na změnu!“

PO STOPÁCH KRISTINY ROYOVÉ

Zuzana Filipková

Dne 9. října vyrazili zaměstnanci Slezské diakonie, speciálních škol a členové Historického spolku Hereditas, z. s., na studijní pobyt na Slovensko. V Púchově jsme navštívili Spojené speciální školy a setkali se s inspirativními přístupy ve speciálním školství. Další skupina navštívila místní sbor. Pokračovali jsme do Staré Turé, kde sestry Kristína a Marie Royovy v 19. století založily diakonickou práci. Tady jsme navštívili Dům bílých hlav, nyní muzeum, a zhlédli muzikál „Lastovičky přišli domov“. Na závěr jsme se setkali se Slovenskou diakonií v Bratislavě a vyslechli přednášku pana profesora J. Fily o pilířích diakonie.

SKUTEČNĚ JÁ

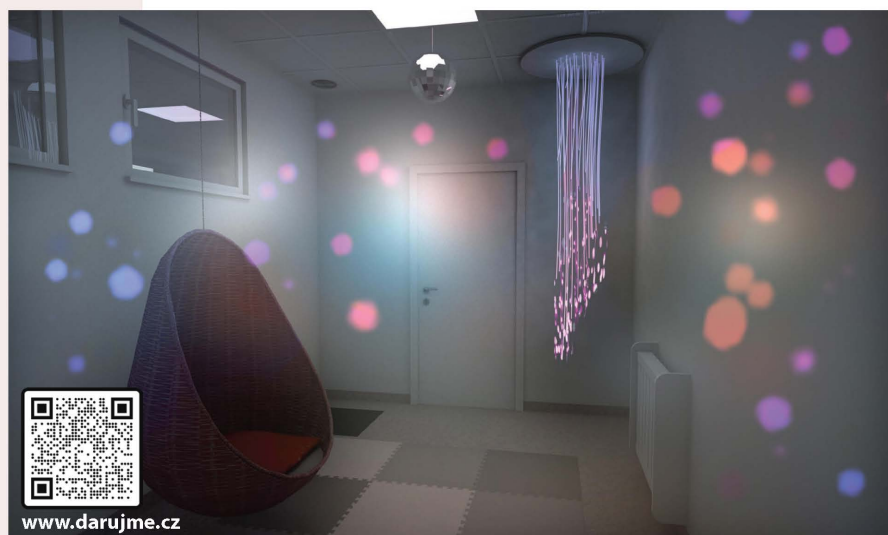
Jana Jarošová

A je to tady! Projekt věnovaný lidem s mentálním znevýhodněním a duševním onemocněním v roli lektorů se rozjel. Čtyři lektori povedou sebezkušenostní a kreativní workshopy pro studenty škol ve Frýdku-Místku. Studenti dostanou relevantní informace o životě a schopnostech lidí se zdravotním znevýhodněním a lektori mají možnost sdílet své zkušenosti. No a všichni zúčastnění tak mohou pečovat o své duševní zdraví! Projekt realizuje Slezská diakonie a je financován Moravskoslezským krajem.

BO ŽIJU VŠEMI SMYSLY!

Martina Venglářová

SALOME Bohumín, sociálně aktivizační služba, realizuje projekt BO žiju všemi smysly! Cílem projektu je vybudovat moderní prostory pro podporu senzorycké integrace a Snoezelen. Začátkem října začala rekonstrukce. Do dokončení prací očekáváme na jaře 2025. Už nyní se velmi těšíme, jak tyto nové prostory využijeme při cílené podpoře našich dětských klientů nejen s PAS. Tento projekt byl podpořen z dotačního titulu MSK a také z příspěvků dárců, za což srdečně děkujeme. Projekt ještě není plně dofinancován, proto jsme spustili sbírku na Darujme.cz. Budeme vděční za jakýkoliv příspěvek a sdílení.

KONCERT PRO SAREPTU

Halina Pientoková

Dne 22. září 2024 jsme v rámci Evangelického dne Slezské církve evangelické a. v. měli tu čest uspořádat koncert, na kterém vystoupila úžasná hudební skupina GINA&KIRSTEN. Během koncertu jsme prezentovali práci ve Slezské diakonii a projekt rekonstrukce a modernizace domova pro seniory SAREPTA Komorní Lhotka. Jsme vděční, že se lidé s tímto projektem ztotožnili a podpořili nejen stavbu domova, ale i svou vlastní budoucnost. Jsme nesmírně vděční za velkou štědrost, která provázela celé Evangelické dny, a také za všechny modlitby a podporu.

PŘIVÍTALI JSME MEZINÁRODNÍ DOBROVOLNÍKY

Terezie Malinová

Na konci září jsme strávili pět dní v Kunčicích pod Ondřejníkem s našimi mezinárodními dobrovolníky, kteří na začátku září začali působit ve Slezské diakonii v rámci programu European Solidarity Corps. Během semináře dobrovolníci refletovali svou motivaci pro dobrovolnou službu a měli prostor na tvorbu konkrétních plánů pro nadcházející měsíce. Ve středu se k nám přidali supervizoři mezinárodních dobrovolníků, a tak si mohli společně nastavit svou budoucí spolupráci s dobrovolníky. Byl to opravdu vydařený čas a nám nezbyvá nic jiného, než vyjádřit zúčastněným velké díky a popřát jim mnoho sil do jejich dobrovolné služby!

SBÍRKA RIFLOVINY: POMOC A INSPIRACE V PUNTIKU

Dana Koukolová

V sociálně terapeutických dílnách EFFATHA Karviná jsme uspořádali sbírku již nenošeného riflového oblečení. Byli jsme úspěšní a nasbírali mnoho kusů, které jsme odevzdali sociálnímu podniku PUNTIK v Orlové. Čekalo nás milé přivítání a mohli jsme nahlédnout přímo do provozu švadlen, jež i přes svůj handicap s láskou tvoří krásné věci. Jak uvádějí, každý výrobek je originální a každý má svůj příběh. Jsme rádi, že jsme mohli přispět k hlavní činnosti tohoto sociálního podniku, a to je upcyclage riflovinu na nové výrobky. Byl to pro nás příjemně prožitý den, načerpali jsme kreativní inspiraci, dozvěděli se spoustu informací a seznámili se s novými lidmi.

KDYŽ SRDCE KRÁČÍ

Terezie Malinová

Naše tři mezinárodní dobrovolnice ze Španělska z programu Intervia – INVY, INVYT, INVYA – byly přivítány 8. a 9. třídou ZŠ Kontešinec, aby žákům odprezentovaly své zkušenosti s mezinárodním dobrovolnictvím a přinesly jim také kousek Španělska. Dobrovolnice představily své zkušenosti s mezinárodním dobrovolnictvím, tradiční zvyky ze Španělska i tamější každodenní život. Žáci měli možnost nejen naslouchat, ale také se aktivně zapojit do diskuze a procvičit si angličtinu. Vzájemně inspirativní setkání mezinárodních dobrovolníků s žáky probíhalo v rámci kampaně #DOBROVOLNĚ.

DOBROVOLNICTVÍ V PŘÍMÉM PŘENOSU

Monika Banotová

Měli jsme nádhernou příležitost společně s naší milou dobrovolnicí paní Boženou vystoupit v živém vysílání pořadu „S NÁMI“. Tento díl byl věnován tématu, které nám leží na srdci – dobrovolnictví. S radostí jsme se podělili o to, co pro nás znamená, jak dokáže obohatit naše životy a jak může být skutečným světlem v životě těch, jimž pomáháme. Hovořili jsme o činnostech Dobrovolnického centra a sdíleli své osobní příběhy a zkušenosti, které nám stále připomínají, proč je dobrovolnictví tak důležité.

***Žádný člověk není ostrov sám pro sebe,
každý je kus nějakého kontinentu...***

Sami na ostrově?

Tento často citovaný citát o mezilidských vztazích anglického renesančního básníka Johna Donna slaví letos už 400. výročí. Poprvé byl použit v jedné z jeho básní v roce 1624 a je stejně (dnes možná ještě o něco více) aktuální i na začátku 21. století. Naše bytí je pevně zakotveno ve vztazích.

Když s dětmi na náboženství hrajeme hru na 3 věci, které by si vzaly na opuštěný ostrov, každým rokem přibývá (vedle předmětů jako nůž, zápalky, voda, chléb, Bible) i jiný druh odpovědí: Vzal bych si kamaráda, mamku, ...

Když potom pokračujeme dál, navážeme na modlitbu – dialog, v němž se vztahujeme k Bohu. Hovoříme o modlitbě, kterou učil Ježíš své učedníky: Otče náš. V něm jsou rovněž obsaženy 3 věci nezbytné pro přežití – nejen na ostrově, ale ve světě a v životě jako takovém (i náš svět se nám někdy může jevit jako pustina, nebo džungle).

O které tři věci se podle Ježíše máme denně modlit, abychom přežili nejen na ostrovech našich životů, ale zejména v džungli mezilidských vztahů?

1. Chléb náš vezdejší

Naše víra je stále ještě úzce propojená s touto zemí a Pán Bůh ví, že potřebujeme k přežití i materiální zázemí. Důležité je přitom ono množné číslo „chléb náš“, v němž je zakotvený důležitý sociální faktor. Chléb máme sdílet a u stolu ho většinou jíme ve společenství druhých.

2. Odpuštění

Druhý předmět našich modliteb je výsostně vztahový. „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům...“ Vzájemné odpuštění jako významný faktor pro přežití. Bez odpuštění se špatně žije, lidé spolu nemluví, rozcházejí se, v horším případě i vzájemně likvidují.

3. Vysvobození od Zlého

Touto prosbou Otče náš vrcholí. Tady jdeme na samou dřeň naší existence, našich vztahů a samotné podstaty života. Je to věc naší spásy, věčnosti, přežití – záchrany života jako takového. Při slovech „vysvobod’ nás od Zlého“ myslíme na své hříchy, na ďáblovy léčky, pokušení, ale hlavně na Beránka Božího, na jeho oběť na kříži a posléze vítězství nad smrtí třetího dne, o velikonočním ránu. V Kristu je naše spása, vysvobození pro svobodný život.

Chléb, odpuštění i svoboda nás vyvádějí z izolace a vedou blíž k našim bližním i našemu Stvořiteli.

Vlastimil Ciesar

CESTA KE ŠTĚSTÍ – DOBRÉ LIDSKÉ VZTAHY

Vztahy považuji za klíčové jak v osobním, tak v pracovním životě. Dobré vztahy však nelze považovat za samozřejmost, musí se na nich usilovně pracovat a pečovat o ně. Jedná se o dlouhodobý, nikdy nekončící proces. Fungující vztahy a pozitivní atmosféra na pracovišti jsou zásadní pro dobré pracovní výsledky i pro osobní naplnění a životní spokojenost. Důležitým nástrojem pro budování dobrých vztahů je komunikace, v naší službě Poradna ELPIS Třinec na ni proto klademe velký důraz. Aby komunikace mohla fungovat, je zapotřebí vzájemná důvěra, pocit bezpečí, respekt a schopnost naslouchání. Komunikace však nejsou pouze vyřčená slova, proto se řídím názorem rakouského ekonoma a spisovatele Petera Druckera: „V komunikaci je nejdůležitější slyšet to, co nebylo řečeno nahlas.“ Je velmi důležité mít vždy otevřené oči i srdce.

Přeji všem zdravé vztahy nejen na pracovišti, psychickou pohodu, pocit spokojenosti a naplnění.

Co považujete za nejtěžší výzvu při budování důvěry mezi klienty a pracovníky?

Budování důvěry vyžaduje čas a ten v Poradně ELPIS Třinec zpravidla nemáme. Služba je ambulantní a s klienty se setkáváme obvykle pouze krátkodobě. Nemáme proto příliš velký prostor na budování důvěry. Je tedy velmi důležité, aby se klienti cítili bezpečně a věděli, že děláme vše proto, abychom jim při jejich cestě ke změně byli nápomocní. Zpětnou vazbou pro nás je, když se k nám klienti vrací, příp. nás doporučí svým známým.

Zpětnou vazbou pro nás je, když se k nám klienti vrací, příp. nás doporučí svým známým.

Zmiňujete, že komunikace není jen o slovech, ale také o naslouchání tomu, co nebylo řečeno. Jak tuto dovednost rozvíjíte u sebe nebo u týmu?

Domnívám se, že se jedná o celoživotní proces, kdy tuto dovednost rozvíjíme díky životním zkušenostem, sebevzděláváním a osobním rozvojem.

Jakým způsobem pracujete s klienty, kteří mají problém otevřeně komunikovat nebo důvěřovat?

Klienti přicházejí do poradny nejčastěji s konkrétním problémem, který chtějí řešit. Nikdy je nenutíme k otevírání témat, o nichž nechtějí hovořit.

Za klíčové považuji vytvoření bezpečného prostředí, vybudovanou vzájemnou důvěru a respekt.

Co považujete za klíčový prvek úspěšného dialogu mezi pracovníky a klienty ve službě ELPIS Třinec?

Za klíčové považuji vytvoření bezpečného prostředí, vybudovanou vzájemnou důvěru a respekt.

Pracovníci se nad klienty nepovyšují, nepůsobí nadřazeně, ochotně jim vysvětlují informace k řešení jejich problémů.

Martina Lenczowská

UMĚNÍ, VE KTERÉM SE UČÍTE NALADIT NA STRUNY DUŠE VAŠEHO KLIENTA

Ráda bych vás krátce provedla vlastní sebereflexí o tom, jak se společně s kolegy učíme budovat vztahy směrem ke klientům terénního programu STREETWORK GABRIEL Karviná, který spolupracuje s uživateli nealkoholových návykových látek. Působí ve městě Karviné a s novým rokem, počátkem ledna, se jeho působíště rozšířilo také do města Orlová.

Jako pracovník máte tedy určitou paletu barev, z níž si taháte to, co cítíte, že je potřeba, abyste vztah posílili či prohloubili.

Vzhledem k naší klientele, kterou jsou uživatelé drog a pro které je z počátku typický spíše prchavý kontakt, je navázání důvěry a postupné budování společného vztahu „uměním“. Uměním, v němž neskládáte hudbu, ale učíte se naladit na struny duše vašeho klienta. Občas potřebujete tóny jemnosti, soucitu a především zájem o slova, která vychází z jeho úst. U každého však není jemnost a pokora tou sblížující, naopak je potřeba skočit do živelnosti, intenzivní dynamiky a pevnosti. Jako pracovník máte tedy určitou paletu barev, z níž si taháte to, co cítíte, že je potřeba, abyste vztah posílili či prohloubili.

Dozvíte se, že za tou drogou, tedy chtěním dát si, se schovává potřeba sebelásky, blízkosti nebo toho, že něco znamenám, že mám i já svou hodnotu a místo v tomto světě.

Postupem času se stane, že vedle vás již nestojí „ten“, komu jste v počátku měnili jen ty jehly. Stojíte s člověkem, který s vámi sdílí své niterné záležitosti, a vy zjistíte, že ona jehla může být jen únikem před realitou, dovedností, jak se vypořádat s každodenními strastmi, bolestnými vztahy, traumatizujícím dětstvím nebo pocitu prázdnoty, jež jsou tak děsivé. Dozvíte se, že za tou drogou, tedy chtěním dát si, se schovává potřeba sebelásky, blízkosti nebo toho, že něco znamenám, že mám i já svou hodnotu a místo v tomto světě.

Beáta Brezňáková

POMÁHÁME LIDEM ZASAŽENÝM POVODNĚMI A SLUŽBÁM SLEZSKÉ DIAKONIE PŘI ODSTRAŇOVÁNÍ NÁSLEDKŮ POVODŇOVÉ SITUACE.

Vážení čtenáři, přátelé naší organizace, zářijový měsíc letošního roku nebyl spojený jen se začátkem školního roku, ale bohužel i s rozsáhlými povodněmi, které zasáhly spoustu lidí včetně našich sociálních služeb. Nejvíce postižené byly střediska v Krnově a středisko Siloe Ostrava. Povodně způsobily významné milionové škody. Zatopené prostory, zničené vybavení a bahno ve všech koutech nám přinesly nejen fyzické, ale i emocionální vypětí. Naši zaměstnanci a dobrovolníci neúnavně pracovali na odklizení škod. V současné době vysoušíme, sháníme řemeslníky, kteří by znovu obnovili poničené prostory, a děláme vše, co je v našich silách, aby se život mohl co nejdříve vrátit do předpovodňového stavu.

I přes značná omezení poskytujeme nadále sociální služby tak, jak nám situace umožňuje. Středisko Siloe Ostrava je dočasně přestěhováno do náhradních prostor jiné pobytové sociální služby, Domova pod Bílou horou v Kopřivnici.

Tato situace nás všechny zasáhla, mnozí lidé přišli o své osobní věci a majetek. Přesto jsme v těchto těžkých chvílích zažili obrovskou vlnu solidarity, za kterou jsme nesmírně vděční. Děkujeme všem dárcům materiální a finanční pomoci, všem dobrovolníkům, zaměstnancům, klientům, zkrátka všem, kteří nám pomohli.

Pokud byste nás chtěli dále podpořit, stále je tady k dispozici sbírkový účet: 86-6197800227/0100.

Děkujeme za podporu a přízeň.

Lenka Waszutová

POVODNĚ NA KRNOVSKU

Po víkendu 13.–15. září bylo těžké sledovat zkázu, kterou napáchala povodňová voda. Krnov, Město Albrechtice a Holčovice jsou obce, kde poskytujeme podporu dětem, lidem se zdravotním postižením, rodinám v nouzi. Všichni jsme se ocitli bez vody, elektřiny, tepla, mobilního signálu, o nocích byla opravdová, až hrůzostrašná tma, ticho, vlhko, strach vyjít do ulic.

Voda zalila lidem domovy a našim službám vzala na nějakou dobu život i běžný standard, jako je teplo, prostory, pomůcky, možnost soustředit se na klienta a jeho potřeby, a to z důvodu nutnosti odklizení rozsáhlých škod. V průběhu uplynulých dnů jsme svépomocí a s pomocí dobrovolníků, vězňů a krizového týmu Slezské diakonie odklidili ty nejhorší prvotní následky. Nyní řešíme opravy, likvidace, komunikaci s pojišťovnami a městy, máme vyjednaný náhradní prostory, vysušujeme, pořizujeme nové zdroje vytápění. Postupně zajišťujeme podmínky pro poskytování podpory klientům tak, abychom se přiblížili stavu, než přišla POVODNĚ.

Všem kolegům, dobrovolníkům a dárcům patří naše velké DÍKY.

Šárka Gaudková

POVODNĚ V OSTRAVSKÉ OBLASTI

Dny před povodňovým víkendem se v našich službách nesly ve znamení příprav na možnou velkou vodu a modlitbách, aby se tak nestalo.

Sobota 14. 9. 2024 přinesla drama pro středisko SILOE Ostrava, které poskytuje také pobytové služby pro seniory s poruchami paměti. Dostali jsme varování, abychom přestěhovali klienty z prvního do vyšších pater. Když bylo po šesté hodině večer hotovo, přišla nová instrukce: Opusťte co nejdříve SILOE Ostrava. Následoval nespočet telefonátů, příprava střediska DUHOVÝ DŮM Ostrava, příjezd Českého červeného kříže a dalších dobrovolníků a rychlý přesun klientů a nutného vybavení. O půl dvanácté v noci vypnul proud a přestal fungovat výtah, díky kterému jsme stěhovali klienty i materiál. Jsme vděční, že jsme měli kam klienty přestěhovat a že jsme to mohli uskutečnit s elektřinou a suchou nohou. Za včasné varování pana starosty Lefnera nepřestaneme být vděční.

V dalších dnech jsme prožívali malé i velké Boží doteky. Jako zázrakem zůstala povodní přímo nezasažena střediska KON-TAKT, SALOME A RŮT v Bohumíně. Malý velký zázrak bylo i to, že na SILOE Ostrava se voda zastavila na posledním schodu před prvním patrem, ve kterém jsou pokoje pobytové služby. Rodiny klientů projevily obrovské porozumění a pomáhaly s péčí o své blízké. Jsme vděční, že klienti i přes svůj stav vnímali náročnost situace a dokázali ji zvládnout v klidu. Vlna solidarity pokračovala a do prací se zapojili dobrovolníci, rodiny a přátelé našich pracovníků i klientů, kolegové a klienti ze služeb Oblasti Karviná, Frýdek-Místek, Třinec.

Práce na SILOE Ostrava pokračují a ještě dlouho budou. I když se voda zastavila pod prvním patrem, napáchala velké škody ve sklepě a přízemí, kde zničila kotelnu, sklady, výdejnu jídla, jídelnu a prostory denního centra. Nyní je vše vyklizeno, podařilo se již zprovoznit kotelnu a částečně elektřinu, oklepávají se omítky, intenzivně se vysouší a jsou dojednány další nutné opravy.

Klienti pobytových služeb SILOE Ostrava domov se zvláštním režimem a odlehčovací služby našli spolu s našimi pracovníky díky nabídce Moravskoslezského kraje dočasné zázemí v novém Domově pod Bílou horou v Kopřivnici. Centrum denních služeb získalo přechodné prostory v budově na Štramberské ulici v Ostravě-Vítkovicích, kde sídlí vedení oblasti. Jsou to velké zázraky. Přesto se všichni těší zpátky „domů“.

S nadějí doufáme a věříme, že práce budou dobře pokračovat a klienti pobytových služeb budou na Vánoce zpátky na SILOE Ostrava.

Veronika Raszková

POMOC NA KRNOVSKU PO POVODNÍCH Z POHLEDU KRIZOVÉHO TÝMU SLEZSKÉ DIAKONIE

Náš krizový tým se aktivně zapojil do pomoci při letošních povodních na Krnovsku. Byl při tom, kdy začaly přípravy na povodně a první lidé museli být evakuováni.

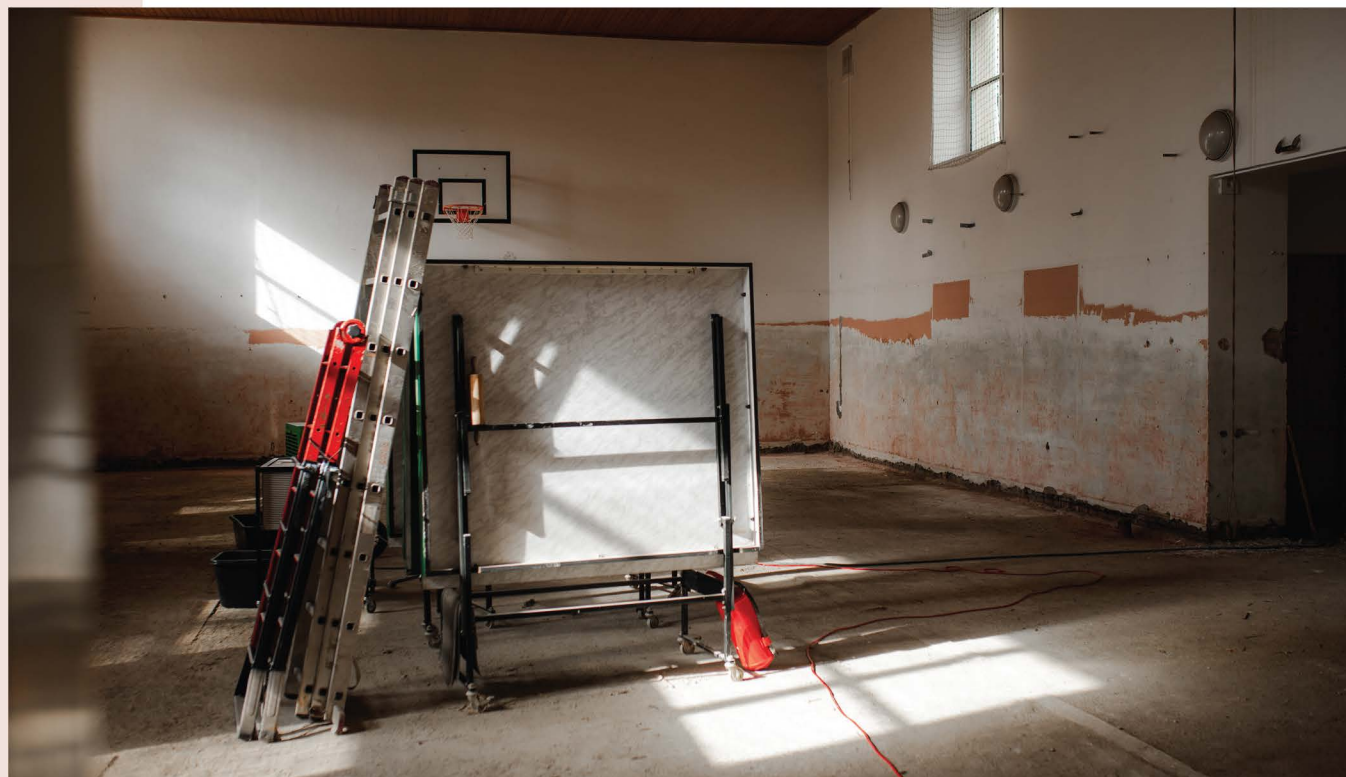
Zažil jsem už několik povodní, ale rozsah škod po letošních povodních mě naprosto šokoval. Situace vypadala tak, jako by zde nepřešla velká voda, ale válečná fronta. Naše aktivity se soustředily na Krnovsko a částečně i na Ostravu. Velice úzce jsme spolupracovali s krizovým štábem Slezské diakonie, dobrovolnickým centrem a krizovými týmy na místě. Naším hlavním úkolem bylo zprostředkovávat kontakt mezi vedením Slezské diakonie a místem pomoci. Dalším úkolem bylo naplňovat potřeby krizových týmů na místě, tzn. zásobovat je potřebným materiálem (např. pitná voda, desinfekce, čisticí prostředky, jídlo) a nářadím (např. lopaty, kolečka, stěrky, tlakové čističe – wapky, vysoušeče, elektrocentrály).

Díky našim krizovým aktivitám v minulosti se ozvali i mnozí dárci a darovali buď peníze, nebo nakoupili, co bylo potřeba. Velmi milé překvapení bylo, když se ozvala paní starostka a poslankyně Ing. Jana Bačíková, MBA, z Vacanovic na Jižní Moravě. Když bylo na Jižní Moravě tornádo, aktivně jsme od samého počátku zasaženým obcím pomáhali. Nyní, když se potýkáme s přírodní katastrofou na severu my, ozvali se oni a nabídli pomoc nejen finanční, ale i osobní. Velmi mě to oslovilo a připomněl jsem si biblický verš z knihy Kazatel 11,1: „Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shledáš.“ Dobro plodí dobro. Nyní jsme dostali pomoc od lidí, kterým jsme před časem pomohli my. Cítím velkou vděčnost a radost, že můžeme prožívat moc Božího slova každý den. I v těžkých chvílích mohou vznikat hluboká přátelství.

Ozvali se nám i naši pravidelní dárci, kteří nás v krizových situacích vždy podpořili. Jsme za ně vděční. Rovněž děkujeme za podporu církvi a ústavu Šance podaná ruka za praktickou pomoc.

Jsme velmi rádi, že jsme mohli alespoň troškou přispět k pomoci potřebným.

Petr Wiselka

KDYŽ ROSTOU ZAMĚSTNANCI, ROSTE CELÁ ORGANIZACE

Představte si kolektiv nadšených vedoucích pracovníků, kteří se s chutí vrhli do vzdělávacího dobrodružství! V letošním roce jsme pro ně připravili pořádnou porci vědomostí z několika klíčových oblastí, které se doplňují a vytvářejí ucelený rámec manažerských kompetencí. V celkově 15 tématech jsme se věnovali jak problematické hard skills, tak rozvoji soft skills.

Například jsme naše vedoucí pracovníky provedli džunglí čísel a tabulek v kurzu ekonomického minima. Teď už vědí, že rozpočet není jen strašák v excelu, ale užitečný kamarád pro chytrá rozhodnutí. A co teprve workshopy o řešení obtížných situací! Tady se z našich vedoucích stali praví mistři diplomatického umění. Dokážou zvládnout i ty nejtěžší situace s grácií (skoro) profesionálního mediátora. Výsledek? Máme tým skvěle vybavených vedoucích, kteří své týmy vedou s lehkostí a profesionalitou i v obtížných situacích. A nejlepší na tom je, že z toho profitují všichni – zaměstnanci, klienti i celá organizace.

Díky nadšení účastníků se každý náš letošní seminář proměnil v příjemné setkání, kde jsme se nejen učili, ale i smáli. A to je přesně ten recept na úspěšné vzdělávání – špetka vědomostí, hrst praktických zkušeností a pořádná dávka dobré nálady. Jsme důkazem toho, že i povinné vzdělávání může být zábavou.

+100 +1200 +1000

*Za rok 2024 proběhlo v rámci Diakonického institutu více než 100 seminářů,
proškolo se přes 1200 osob během více než 1000 vzdělávacích hodin.*

Už se těšíme na další společné vzdělávací dobrodružství v roce 2025!

Lucie Ližičková

Milí spolupracovníci, velmi děkujeme za vaši práci, přístup ke klientům a zvládnutí všech náročných situací. Letošní rok, spojený s povodněmi, byl pro některé z vás náročnější než rok minulý a významnější co odvahy a co do napnutí fyzických i psychických sil. Ale i další situace spojené s rekonstrukcí střediska SAREPTA Komorní Lhotka a rozvojem sociálních služeb si zaslouží velké poděkování.

Také letos jsme pro vás připravili dvě tradiční akce. Setkání životních jubilantů a pracovních jubilantů. U příležitosti oslav pracovních jubileí jsme oslavencům položili dvě otázky, na které jsme dostali krásné odpovědi.

Jaký byl pro vás osobně nejvýznamnější okamžik naděje během práce u nás?

- Stále opakovaně mám možnost zažívat naději, že Pán Bůh žehná naší práci a chrání nás. Příklad – voda při povodních se doslova „zastavila“ u dveří budov našich škol ve Starém i v Novém Bohumíně.
- Pro mě osobně to byl rozhodně den, kdy jsem ve Slezské diakonii začala pracovat.
- Vyjádření poděkování uživatelů naší služby za mou podporu v jejich nelehké životní a sociální situaci.
- Všechny okamžiky, kdy se to, co v mezilidských vztazích na pracovištích občas zaskřípalo, podařilo narovnat, vykomunikovat, odpustit si a pokračovat vůči sobě navzájem s čistým štítem a respektem.

Když čelíte těžkým výzvám nebo těžkým obdobím, co vám pomáhá udržet si naději?

- Boží slovo, víra a modlitba, možnost odevzdat Pánu své starosti a těžkosti.
- Naději mi pomáhá udržet vědomí, že nic není tak černé, jak se na první pohled zdá, a člověk by se měl naučit čelit každé těžké výzvě, která se naskytne.
- Vědomí toho, že na to nejsem sama. Když se mohu opřít o Boží slovo, které je neměnné.
- Podpora mé rodiny a blízkých a v práci skvělé kolegyně.

Nechť naděje, láska, víra, odvaha a trpělivost jsou ctnosti, které nás budou provázet i rokem příštím. Mějte požehnané Vánoce!

Lenka Waszutová

NEMOŽNÉ JE JEN SLOVO

Každý z nás má svůj příběh. Ten můj je plný těžkých okamžiků, ztrát, boje a překonávání výzev. Vyrůstala jsem v prostředí, které nebylo vždy harmonické. Měla jsem ob generaci starší rodiče – otce, jenž zápasil s alkoholismem, sestru, která propadla na desítku let drogové propasti se všemi možnými riziky, a to vše se razantně promítlo i do naší finanční situace, jež byla často velkým břemenem. Byly to chvíle, kdy jsem se cítila často ztracená, sama, v neustálém napětí, co bude dál. I přes tyto potíže mi byla velkou oporou slova, která můj táta často říkával: „Nemožné je jen slovo.“ Jeho slova ve mně utkvěla a držela mě, i když jsem si nedovedla představit, co všechno mě ještě v životě může čekat.

Moje 30. narozeniny byly poslední, které jsem mohla strávit s rodiči. Krátce poté jsem o ně přišla a jediný, kdo mi v rodině zůstal, je moje mladší sestra. Tušila jsem, že to přijde dříve než u ostatních, ale ne až tak brzo. Táta zemřel, i přes dobře odvedenou operaci, v den svých 71. narozenin. Náš poslední rozhovor den předtím končil slovy „Bude to dobré“. Nestihla jsem se ani rozloučit. Maminka zesnula pár měsíců po krátké nemoci i stesku po něm. Rozloučení proběhlo ve smíření, pochopení a lásce. Její odchod byl tímto jednodušší. Bylo to období plné bolesti, kdy jsem ztrácela všechny opory a hnací motory, které jsem do té doby měla, a musela jsem být oporou sobě samé a své sestře. Ocítla jsem se najednou sama, s rodinným domem a všemi jeho starostmi na bedrech. Přebírala jsem povinnosti, o nichž jsem předtím ani netušila, kolik práce a zodpovědnosti obnášejí. Bylo těžké vidět smysl toho všeho, připadala jsem si jako v bludném kruhu.

Naučila jsem se, že nemusím mít strach ukázat svou zranitelnost, že ne vždy máme na všechno odpovědi a že někdy je naším úkolem „jen“ být tady pro druhé – jako člověk, který ví, jak těžké je bojovat a nevzdat se.

Ale jak dny ubíhaly, začala jsem si uvědomovat, že nemožné je opravdu jen slovo. „Vyrůstla jsem“ a u mé sestry se tátova slova také potvrdila. Naučila jsem se nejen více starat o dům, ale i pečovat o sebe, vařit, a dokonce mě začalo těšit i „hrabání v hlíně“ a péče o zahradu. Zjistila jsem, že v těch každodenních drobnostech je skrytá určitá útěcha a že z maličkostí může vzejít nová síla. Sílu a útěchu jsem našla u sestry, kamarádky i mezi svými kolegyněmi, jež mi byly oporou. Práce se pak stala mým druhým domovem.

Tyto životní momenty nebyly snadné, ale právě díky nim mohu lépe chápat a pomoci těm, kteří jsou v podobné situaci. Pracuji 10 let jako sociální pracovník doprovázející pěstounské rodiny, z toho pátým rokem ve Slezské diakonii. Práce sociálního pracovníka se často může zdát jednoduchá – lidé si myslí, že jsme tu jen k tomu, abychom rozdávali rady, dodržovali pravidla či nastavovali hranice. Ale skutečnost je jiná. Sociální pracovník není robot, jenž by mohl pracovat bez emocí. Jsme lidé, kteří denně přinášejí část sebe samých, aby pomohli druhým najít cestu.

Každý den jsem tu jako někdo, kdo může pěstounským rodinám nabídnout své pochopení, skutečný zájem s hlubokým respektem a lidskostí. Nejsem pro ně jen někdo zvenčí, kdo by je soudil nebo poučoval. Naopak, mohu porozumět jejich bolestem a pocitům beznaděje, protože jsem si je sama prožila. Naučila jsem se, že nemusím mít strach ukázat svou zranitelnost, že ne vždy máme na všechno odpovědi a že někdy je naším úkolem „jen“ být tady pro druhé – jako člověk, který ví, jak těžké je bojovat a nevzdat se.

Dnes už vím, že každý lidský příběh, jakkoliv nelehký, má smysl. Z osobní zkušenosti vnímám, že právě citlivost a sebezkušenost mohou být silnými nástroji, které posouvají moji práci kupředu. A když si připomenu slova mého tatínka „Nemožné je jen slovo“, vím, že v každé zkoušce se skrývá možnost růstu a že to, co nás zdánlivě ničí, nás může zároveň posílit.

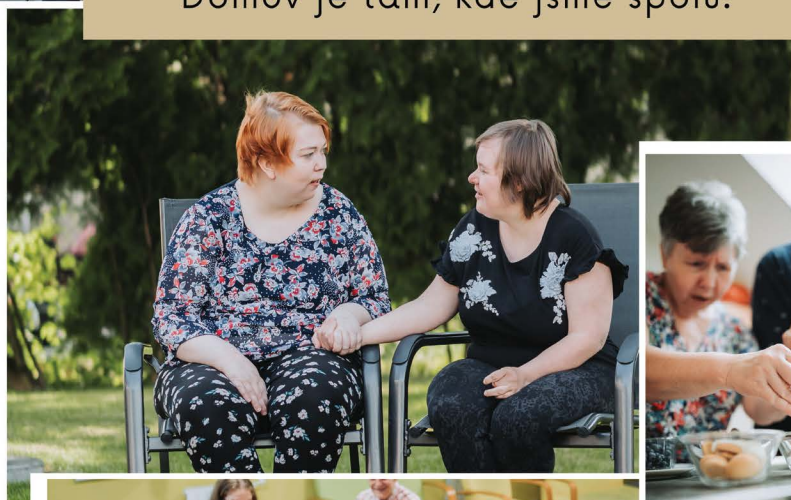
Marie Klimková

OSLAVILI JSME 30. NAROZENINY DOMOVA BETEZDA!

To je 30 let úsměvů, objetí, ale i překonávání překážek, 30 let podpory a pomoci. Jsme vděční za všechny, kteří se na této cestě podíleli. Slavili jsme s klienty, jejich příbuznými a opatrovníky, současnými i minulými pracovníky domova, s vedením a zakladateli Slezské diakonie i dalšími pozvanými hosty. Nechyběla také přání, dort, dárky, pohoštění a překvapení. Vyvrcholením oslavy je výstava fotografií s názvem „DOMOV JE TAM“. Výstava, která je nejen vizuálním zážitkem, ale také příběhem o životě, o vztazích a o tom, co pro nás domov skutečně znamená.

Děkujeme všem, kteří vytvářejí z BETEZDY Komorní Lhotka skutečný domov.

Halina Pientoková

TANCUJ MATYLDO

Tento rozhovor vznikl v kulturním domě v Těrlicku. Ve vedlejším sále diváci sledovali příběh ženy, která přichází o svou identitu a důstojnost ve skvělém podání Reginy Rázlové, jež byla za svůj výkon právem nominována na cenu Český lev. A já si mezitím povídala u stolu s kávou a teplým čajem se spoluautorkou a producentkou filmu Tancuj Matylde, s paní Natašou Slavíkovou. Čekaly jsme na besedu po filmu a měly za sebou dopolední promítání a následnou besedu s žáky 9. tříd základních škol v Těrlicku a v Hnojníku.

Paní Natašo, jak na vás působilo dnešní dopolední setkání s mladými lidmi?

Bylo to pro mě velmi inspirující. Myslím, že je dobrý nápad tento film, toto téma, ukazovat i mladým lidem, dětem.

Přesně tak. Z médií známe aktuální příběh z Horní Lidče (místní rozhodli v referendu o nepostavení domova pro seniory, údajně z obavy, že bude stát hned vedle školy a děti by se tak musely dívat na staré a nemocné lidi. Zdroj: Seznam.cz). Myslíte si, že to může být cesta, jak předcházet takovým situacím v budoucnu?

My jsme s tímto tématem dlouho hledali možné sponzory. Není to lehké téma a dnešní doba spíš fandí filmům, které ukazují mladé a krásné lidi. Byl to dlouhý příběh.

Pojďme tedy na začátek. Vy jste byla v reálném životě několik let v roli pečující osoby o svou matku. Proč jste se rozhodla napsat spolu se svým mužem na toto docela intimní téma scénář?

Když jsem se začala starat o svou maminku, která onemocněla Alzheimerovou nemocí, neměla jsem ze začátku žádné informace. A později, když jsem dělala rozhovory s pečujícími, mě vždy překvapovalo, jak malá informovanost a povědomí v naší společnosti o této nemoci stále je. Mně tenkrát nejvíc pomohla psycholožka České alzheimerovské společnosti Eva Jarolímová. Díky ní jsme se s tatínkem dozvěděli, jak vůbec o maminku pečovat a vnímat projevy tohoto onemocnění. Na příklad jsme do té doby měli potřebu maminku neustále opravovat. Prostě člověk si myslí, že dokáže tu situaci změnit, ale přitom nejdůležitější je změnit sám sebe a svůj přístup k celé situaci. Myslím, že to bylo osvobozující, jak pro ni, tak pro nás.

Smířit se s tou situací?

Ano. Nebojovat. Lehce se to řekne, ale když ten vnitřní boj vyhraje, moc vám to pomůže. Můžete pak zaměřit energii na věci, které jde změnit. Demence je tu. A vy ji nezměníte, možná pozastavíte, ale nevyřešíte. Jediné, co můžete měnit, je váš přístup k ní.

Rozhovor vedla Marta Machová

Financováno
Evropskou unií

Společnost
přátelská
demenci

Celý rozhovor na webu
projektu DFC

OSLAVA PRACOVNÍCH JUBILEÍ

*S blížícím se koncem roku bych Vám chtěla ze srdce poděkovat
za Vaši přízeň a spolupráci.*

*Přeji Vám i Vaším blízkým požehnané Vánoce, naplněné láskou a pokojem.
Ať Vám rok 2025 přinese mnoho radosti,
Boží blízkosti a také příležitosti ke vzájemnému porozumění.*

*"Ukázala se Boží milost, která přináší spásu všem lidem."
Titovi 2,11*

*Mgr. Zuzana Filipková, Ph. D.
ředitelka Slezské diakonie*

Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

Sledujte naše příběhy

@SLEZSKA.DIAKONIE

@SDIAKONIE

@SLEZSKADIKONIE.OFICIALNI

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezkadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.

Odpovědný redaktor: Mgr. Renáta Větrovcová, r.vetrovcova@slezkadiakonie.cz, grafická úprava: Milan Letošník, korektura: Hana Kačmárová.

Titulní foto: Milan Letošník. Vychází 4× ročně, březen, červen, září, prosinec 2024. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139. www.slezkadiakonie.cz

Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl